

[Kofod-Svendsen]

Men så kommer spørgsmålet: Når man synes, at en idé er god og rigtig, skal man så ved en form for tvang, en form for positiv fortrinsstilling ligesom *pace den frem*? Eller skal man vælge en mere, skal vi sige pædagogisk måde og først sige, at er der noget, der er til hinder for, at de selvgroede andelsboligforeninger kan vokse frem, ja, så må vi fjerne de hindringer? Er der noget i proceduren i forbindelse med opstartfasen osv., vi kan gøre enklere og bedre, ja, men så lad os se på det.

Og så kan man give kommunerne gode råd om, at de ikke må glemme de selvgroede andelsboligforeninger, men ikke direkte gribe ind i det kommunale selvstyre og sige: I skal prioritere sådan og sådan. De kan have bestemte planer for, hvordan den og den kommune skal udvikle sig. Hvis den selvgroede andelsboligforening ligger et andet sted i kommunen, mens en privat entreprenør etablerer nogle andelsboliger netop dér, hvor kommunen i den periode ønsker en udvikling, skal vi så sige: Næ, dér hvor det er naturligt, at andelsboligerne bliver bygget, må det ikke ske, det skal være et andet sted, fordi dér har altså den selvgroede andelsboligforening valgt at etablere sig? Dér synes jeg at vi går ind og dikterer mere, end ønskeligt er.

Jeg synes også, det er et godt initiativ, ministeren har taget via Boligstyrelsen, at man får alle faktuelle oplysninger frem. Det imødeser vi også med interesse.

Sådan som situationen er nu, kan vi ikke tilslutte os forslaget. Men det er bestemt ikke en afvisning af de selvgroede andelsboligforeninger. Vi ønsker bestemt, at de bliver fremmet. Man kan bruge forskellige metoder; vi vil ikke slutte op om den metode, der er skitseret i dette beslutningsforslag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan da i det mindste konstatere, at der blandt de øvrige ordførere er bred sympati for tanken bag dette forslag, for hensigten, nemlig at man skal fremme andelsboligtanken og især de selvgroede andelsboligforeninger. Jeg er ét hundrede procent enig med hr. Jørgen Estrup i, at de selvgroede andelsboligforeninger er dem, som i egentlig forstand dækker hensigten med hele andelsboligtanken.

Det, vi har set, er, at på dette andelsboligmarked er der adskillige entreprenører og pro-

fessionelle bygherrer, som er gået ind, og som i høj grad nu dominerer markedet. Det er efter vores opfattelse i stik modsætning til de intentioner, der ligger bag andelsboligtanken. Det er vores målsætning med dette forslag at gøre en lille smule for at komme i den rigtige retning. I virkeligheden er der tale om et meget begrænset forslag. Jeg er helt enig med hr. Svend Andersen i, at der kunne være kommet andre ting med, og at det er meget lidt, vi gør her. Det er utroligt lidt, vi gør her.

Jeg er også enig i, at det næppe vil løse problemerne, at vi foreslår, at man skal prioritere de selvgroede. Men hensigten fra vores side er, at i det omfang selvgroede grupper går i gang, skal de have al mulig støtte, al den støtte, vi kan give dem. Vi ved, at det er et problem for mange selvgroede grupper, især i opstartfasen, at de ikke kan være sikre på at komme på kvoten og ikke kan være sikre på at komme med på kommunernes prioriterede lister til Boligstyrelsen. Alle praktikerne, alle de erfarne folk, der har med det her at gøre, siger, at denne ventetid og denne usikkerhed i opstartfasen er ødelæggende. Jeg er bange for, at alene disse vanskeligheder forhindrer mange i at gå i gang.

Jeg mener, at man i virkeligheden skulle gå meget længere end det her og tilskynde de selvgroede grupper til at gå i gang. Her er vi mere moderate hos os. Vi siger, at hvis der er grupper, der går i gang, skal de have al mulig støtte. Det er den i virkeligheden meget begrænsede hensigt med det her.

Jeg synes, det er lidt skuffende, at man på baggrund af de erklærede positive meldinger om hensigten ikke kan støtte det meget begrænsede forslag.

Man dækker sig ind bag, at man fra Boligministeriets side har udsendt et cirkulære den 26. oktober, hvorefter man nu får muligheder for at få et bedre overblik over de boligforeninger, der er selvgroede. Vi er selvfølgelig tilfredse med, at man gør det. Vi kan sige, det er lidt sent. I foråret fik vi at vide i et svar til Boligudvalget, at man var i stand til at gøre det. Jeg tror, det allerede var i marts måned, og vi havde egentlig regnet med, at man ville gøre det på det tidspunkt, men o.k., bedre sent end aldrig.

Jeg vil så godt spørge boligministeren, men også flere af de borgerlige ordførere, i hvert fald hr. Mejdahl og hr. Jørgen Estrup: Når nu disse svar kommer ind, og hvis det viser sig, at der er